

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/122 van 20 oktober 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Sociale toeslag – Verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken - Controle van ziekte – Fout van de uitbetalingsactor - Rekenschap geven

Bij beslissing van 6 juli 2023 is verwerende partij ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van te veel ontvangen sociale toeslag voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 juni 2023 ""waarbij volgende reden werd opgegeven:

Het bedrag van de sociale toeslag wordt verhoogd voor sommige kinderen als de bijslagtrekkende, de begunstigde of één van beide ouders van het rechtgevend kind in aanmerking komt voor een toeslag voor langdurig zieken, arbeidsongeschikten of mindervaliden. Aangezien je sedert 08/02/2019 niet langer ziek was, kan deze toeslag vanaf 01/03/2019 niet meer worden toegekend. (art. 222§2 Groeipakketdecreet en art. 16 BVR sociale toeslagen)"

Bij herzieningsbeslissing van 25 augustus 2023 werd de terugvordering van het verschil tussen de sociale toeslag voor langdurig zieken en de nieuwe sociale toeslag ingevoerd in het Groeipakket voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 september 2020 geannuleerd. De Geschillencommissie stelt vast dat de vordering van verzoekster voor deze periode zonder voorwerp is.

Evenwel werd besloten dat er voor de daaropvolgende periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten onrechte verder een sociale toeslag voor langdurig zieken werd toegekend terwijl verzoekster niet langdurig ziek of arbeidsongeschikt was, waardoor het ten onrechte toegekende bedrag van in totaal € 772,45 werd teruggevorderd.

Verzoekster gaat tegen deze beslissing in beroep en verwijst hierbij naar een fout van de uitbetalingsactor. Zij verzoekt ook om af te zien van de terugvordering.

In casu heeft verwerende partij in toepassing van de regeling van de Algemene Kinderbijslagwet ook na het einde van de ziekte van verzoekster op 12 september 2018 verder de toeslag 50ter voor langdurig zieken toegekend ingevolge voldoende tewerkstellingen vanaf 18 september 2018.

Gelet op de eerste tewerkstelling van 18 september 2018 kan de verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken op grond van de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag ook in de regeling van het Groeipakket verder worden toegekend tot en met het 8^e kwartaal volgend op het kwartaal van voormelde tewerkstelling, derhalve tot en met het derde kwartaal van 2020.

De Geschillencommissie stelt vast dat er gedurende de toekenningsperiode van gelijkstelling op grond van de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag conform de administratieve richtlijnen van voormelde Toelichtingsnota nr. 8 (cf. 5.1) geen controle van de ziekte diende te gebeuren, maar dit echter wel het geval is voor alle overige situaties waarbij er een verhoogde sociale toeslag voor langdurig

zieken kan worden toegekend, hetzij op grond van de raadpleegbare fluxen, hetzij op grond van een bevraging van de betrokkene.

In casu blijkt dat de periode van gelijkstelling in toepassing van de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag eindigde op 30 september 2020. Bovendien kunnen de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag met ingang van 1 januari 2021 de facto niet meer van toepassing zijn gezien de bepalingen van artikel 56, § 2 Algemene Kinderbijslagwet en van het uitvoeringsbesluit - Koninklijk besluit van 11 januari 2007 - geen uitwerking meer hebben na 31 december 2018.

Bijgevolg dient te worden besloten dat er met ingang van 1 oktober 2020, ten laatste met ingang van 1 januari 2020, de verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken nog slechts kan worden toegekend na een controle van de beschikbare fluxen of aan de hand van bevraging van verzoekster.

Gezien dergelijk onderzoek slechts is gebeurd in de loop van juli 2023 ingevolge de verwerking van de ontvangen inkomensgegevens, kan niet worden gesteld dat er geen fout van verwerende partij ten grondslag ligt aan de ten onrechte toegekende bedragen voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023.

Uit de door verwerende partij aan de Geschillencommissie bezorgde stukken van het dossier blijkt dat verzoekster reeds door het toenmalige (waarvan verwerende partij de rechtsopvolger is) bij beslissing van 15 mei 2018 betreffende de toekenning van de sociale toeslag, een infoblad ontving met de nodige uitleg rond de toekenning van de sociale toeslag voor langdurig zieken, met daarbij de uitdrukkelijke vermelding van de maximale duur van de gelijkstellingsperiode na een heractivering: *“Als je langer dan zes maanden werkloos of ziek geweest bent en opnieuw begint te werken (als werknemer of zelfstandige), kan je de toeslag nog maximaal 2 jaar behouden. Als vroegere zelfstandige met een faillissementsuitkering, kan je de toeslag nog maximaal 1 jaar behouden.”*

Uit geen enkel element blijkt dat verzoekster nadien enige informatie zou hebben verkregen op basis waarvan zij had kunnen aannemen dat zij zonder langdurige ziekte of arbeidsongeschiktheid na de periode van gelijkstelling van 2 jaar vanaf haar tewerkstelling op 18 september 2018 toch verder recht op hetzelfde bedrag aan sociale toeslag zou behouden.

Bovendien blijkt dat verzoekster na haar tewerkstellingen vanaf 18 september 2018 verwerende partij nooit in kennis heeft gesteld van het einde van de langdurige ziekte hoewel zij derhalve wel werd geïnformeerd over de mogelijke gevolgen daarvan.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat vanuit het standpunt van *een sociaal verzekerde die handelt met normale voorzichtigheid en toewijding* verzoekster er zich rekenschap had van kunnen geven dat voor de resterende kwesieuze periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten onrechte verder de verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken werd toegekend.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast wat betreft de ten onrechte ontvangen sociale toeslag

////////////////////////////////////

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/122

20 oktober 2023

REPERTORIUMNR. GC/23/A0282

INZAKE :, wonende te

- Verzoekster -

TEGEN :

..... uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te

.....;

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie Groeipakket¹ werd ingediend per e-mail d.d. 20 juli 2023, gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 6 juli 2023;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 3 augustus 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 20 oktober 2023 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster noch verwerende partij op de zitting van 20 oktober 2023 zijn verschenen of zich hebben laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij kende met ingang van 01/01/2019 het Groeipakket toe aan verzoekster voor (°), inclusief een verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken.

In de loop van juli 2023 heeft verwerende partij bij de verwerking van de gezinsinkomsten van 2021 opgemerkt dat verzoekster niet langer ziek was vanaf 8/02/2019.

Verzoekster was langdurig ziek van 27/10/2017 tot en met 12/09/2018 en opnieuw van 29/01/2019 tot en met 08/02/2019. Verzoekster was volledig werkloos tot 17/09/2018 en tewerkgesteld van 18/09/2018 tot 20/09/2018, voor het overige was zij nadien in 2018 afwisselend korte periodes tewerkgesteld en werkloos.

Gelet op het einde van de ziekte van verzoekster op 08/02/2019 heeft verwerende partij beslist dat er met ingang van 01/03/2019 geen sociale toeslag voor langdurig zieken aan verzoekster kon worden toegekend en is zij bij beslissing d.d. 06/07/2023 overgegaan tot terugvordering van het verschil tussen de sociale toeslag voor langdurig zieken en de gewone sociale toeslag voor voor de periode van 01/03/2019 tot en met 30 juni 2023 ten bedrage van in totaal € 1.819,88.

Verzoekster gaat niet akkoord met deze terugvorderingsbeslissing van verwerende partij d.d. 6 juli 2023 daar een fout van verwerende partij aan de onverschuldigde betalingen ten grondslag zou liggen.

Naar aanleiding van de kennisname van voorliggend verzoek d.d. 20 juli 2023 heeft verwerende partij het dossier herzien en bij herzieningsbeslissing d.d. 25 juli 2023 aan verzoekster meegedeeld dat de terugvordering voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 september 2020 kon worden

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Groeipakketdecreet werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

geannuleerd en derhalve nog enkel de ten onrechte ontvangen sociale toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023, ten bedrage van in totaal € 772,45, diende te worden teruggevorderd.

Verwerende partij heeft hierbij eveneens een onderzoek naar de mogelijkheid om af te zien van de resterende terugvordering opgestart. Tot op heden kon er dienaangaande door verwerende partij nog geen beslissing worden genomen bij gebreke aan de ontvangst van het door verzoekster in te vullen formulier TV11, haar bezorgd op 25 augustus 2023, herinnerd op 6 oktober 2023.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 20 juli 2023 heeft verzoekster haar grieven als volgt geformuleerd:

“Op 06-07-2023 mocht ik een schrijven ontvangen van waarbij een terugvordering wordt geëist van €1819,88 ivm een sociale toeslag van groeipakket waar ik geen recht op had.

Ik kan niet akkoord gaan met deze beslissing.

Als ik contact opnam (en dat deed ik bijna bij alle ontvangen brieven) met i.v.m. mijn dossier was alles altijd in orde en ik moest verder niets doen. Zie ook de ontvangen communicatie in bijlage. Daarin blijkt mijn recht op sociale toeslag aan de hand van mijn inkomen.

Vorig jaar september 2022 nam ik terug contact op om aan te geven dat zou beginnen werken vanaf okt. 2022.

Daarna ontving ik een schrijven dat alles ok was. Het groeipakket stopte.

Nu ontvang ik opnieuw een groeipakket terwijl werkt! Ik heb dit gecommuniceerd via mail en telefoon, met als tegenreactie 'we betalen verder'!

Terwijl ik een brief krijg voor terugvordering???!!

De informatie die ik doorgaf was telkens correct, ik kon dus niet op de hoogte zijn van foutieve informatie in hun systeem. En dat beamen ze ook bij

Er is iets misgelopen in hun systeem waardoor ik teveel zou hebben ontvangen.

Ik ben alleenstaand moeder en heb het bedrag die ik toegekend kreeg als groeipakket dan ook gebruikt voor de studies van alsook de betaling van zijn kot te Gent. Anders was dit waarschijnlijk niet mogelijk geweest.

Na de moeilijke coronajaren probeer ik mijn zelfstandige zaak terug op te bouwen.

Ik stuur deze aanvraag en verzoek om af te zien van enige terugbetaling en dat alles nu correct wordt aangepast in het systeem van”

4. Standpunt van verwerende partij:

- **Bij beslissing d.d. 6 juli 2023 is verwerende partij ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van te veel ontvangen sociale toeslag voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 juni 2023 waarbij werd meegedeeld wat volgt:**

“(…)

Op basis van nieuwe ontvangen informatie hebben we je recht op het Groeipakket opnieuw onderzocht voor de periode 1 maart 2019 tot 30 juni 2023.

(…)

Wij hebben vastgesteld dat je een bedrag van 1 819,88 euro hebt ontvangen waarop je geen recht had.

Dit betreft het Groeipakket voor

De reden: Het bedrag van de sociale toeslag wordt verhoogd voor sommige kinderen als de bijslagtrekkende, de begunstigde of één van beide ouders van het rechtgevend kind in aanmerking komt voor een toeslag voor langdurig zieken, arbeidsongeschikten of mindervaliden. Aangezien je sedert 08/02/2019 niet langer ziek was, kan deze toeslag vanaf 01/03/2019 niet meer worden toegekend. (art. 222§2 Groeipakketdecreet en art. 16 BVR sociale toeslagen)

We vragen jaarlijks je gezinsinkomsten op bij de Federale Overheidsdienst Financiën. We ontvingen ondertussen je gezinsinkomsten van 2021. Daarom onderzochten we je recht op een sociale toeslag van het Groeipakket voor 2021.

Het recht op een sociale toeslag hangt af van je gezinsgrootte en je gezinsinkomsten. Voor de bepaling van de gezinsgrootte telden we deze kinderen mee:

Uit de gegevens van het inkomstenjaar 2021 blijkt dat je inkomsten onder het grensbedrag van 32 238,01 € lagen. (art. 18 en 222-224 Groeipakketdecreet)

Bijgevolg houden wij het bedrag dat wij kunnen toekennen voor de periode oktober tot en met december 2021 volledig in, op het debet.

Vervolgens houden wij maandelijks 10% in op de betaling die je ontvangt, om het debet aan te zuiveren.

Het detail van de berekening kan je terugvinden in bijlage.

(…)”

- **Naar aanleiding van de kennisname van voorliggend verzoek van verzoekster d.d. 20 juli 2023, heeft verwerende partij het dossier opnieuw onderzocht en bij herzieningsbeslissing d.d. 25 augustus 2023 aan verzoekster meegedeeld wat volgt:**

“We stelden vast dat je een bedrag van 743,07 euro kreeg waar je geen recht op had.

Jouw dossier werd herzien naar aanleiding van contact met de Geschillencommissie.

Ingevolge jouw einde ziekte op 12/9/2018 en de start van uw tewerkstelling binnen de 27 dagen na einde ziekte, behoud je het recht op de toeslag 50ter voor langdurige zieken tot en met 30/09/2020 (art. 222§2 Groeipakketdecreet en art. 16 BVR Sociale toeslagen).

Verjaring van 3 jaar speelt in jouw dossier dus geen rol gezien het nog openstaand debet pas ingaat vanaf 10/2020.

Concreet wil dit zeggen dat we het debet van 3/2019 tot en met 9/2020, ten bedrage van 1.047,43 euro, tegengeboekt hebben.

Je debet bedraagt dus niet lager 1.819,88 euro maar 772,45 euro.

Er werd 10% van het Groeipakket over 7/2023 ingehouden ter aanzuivering van dit debet.

Op vandaag rest een debetsaldo van 743,07 euro.

Je geeft aan dat je de schuld niet kan betalen.

Wij hebben onze dienst hierover geïnformeerd.

Zij zullen nazien of er een dossier kwijtschelding kan worden opgestart en zullen je documenten ter invulling toesturen indien dat het geval is.

In tussentijd loopt de inhouding aan 10% verder.

(...)”

- **Bij e-mail d.d. 31 augustus 2023 heeft verwerende partij aan de Geschillencommissie haar standpunt weergegeven als volgt:**

“In het voorliggende dossier betalen onze diensten vf januari 2019 het groeipakket uit (cfr art 210, 212 en 222 GPD) voor (RRN) in een BTK- dossier met uitbetalingen aan de moeder mevr. (RRN) (cfr art 225 GPD) op haar rekeningnummer

Mevr was langdurig ziek van 27/10/2017 tot en met 12/9/2018 en opnieuw van 29/1/2019 tot en met 8/2/2019 (cfr 1^e printscreen in het doc “dossiergegevens” in bijlage toegevoegd). Bijgevolg was mevr. in december ‘18 gerechtigd op 50ter (cfr art 56§2 + art 50ter AKBW).

Bij de migratie op 31/12/18 werd dit dossier vf 01/01/19 alsdusdanig overgenomen in GPA (dus met recht op 50ter-cfr toelichtingsnota 8 dd 18/04/19).

In de automatische flux in GPA is er geen enkele melding van arbeidsongeschiktheid (zie 2de printscreen in het doc “dossiergegevens” in bijlage toegevoegd).

Wanneer we gaan kijken op het niveau van de persoon zelf, merken we wel attesten op van de arbeidsongeschiktheid (zie 3de printscreen in het doc “dossiergegevens” in bijlage toegevoegd).

In dit kader geven we u mee dat in GPA in eerste instantie geen fluxen Arbeidsongeschiktheid werden opgeladen. In release 139 (productiedatum 23/09/2021) werd de visualisatie van de flux voorgesteld. In de periode daarna zijn alle fluxen Arbeidsongeschiktheid vanaf 01/2019 opgeladen. Hiervoor werden op dat ogenblik geen taken gegenereerd.

Er werd in dit dossier dan ook initieel -ingevolge de migratie- verder 50ter toegekend.

Tot het ogenblik waarop bij de afwerking van de Fintaak (in 7/2023- mbt definitief inkomen 2021) werd opgemerkt dat mevrouw niet langer ziek is sedert 8/2/2019 en zij toch nog verder de sociale toeslag 50ter genoot.

Bijgevolg werd op 06/07/23 door onze diensten de reeds betaalde sociale toeslag 50ter teruggevorderd voor de periode vf 01/03/2019.

(ter info geven we nog mee dat mevrouw haar inkomen LAAG is tem 9/2021 dus werd initieel 50ter betaald; obv het definitief inkomen 2021 werd de sociale toeslag bijgepast over 10-12/2021; haar inkomen over de periode 10/2021 – 8/2022 is MIDDEN en opnieuw LAAG vf 9/2022 dus werd opnieuw sociale toeslag betaald vf dat ogenblik).

Ondertussen werd dit dossier geverifieerd door onze experte in sociale toeslagen en werden de volgende vaststellingen gedaan.

Betrokkene was ziek tot 12/09/2018 en was gerechtigd op de sociale toeslag 50ter (cfr art 56§2 + art 50ter AKBW).

Hierna was zij volledig werkloos tot 17/09/2018 en tewerkgesteld van 18/09/2018 tot 20/09/2018, zij was de rest van 2018 afwisselend korte periodes tewerkgesteld en werkloos.

Bijgevolg voldeed betrokkene aan de voorwaarden om de gelijkstelling op te starten (wegens 50ter op het moment van tewerkstelling, vervolgens een onderbreking van de ziekte van meer dan 13 dagen en een tewerkstelling binnen de 27 dagen na het einde van de ziekte -cfr art. 56, §2, derde lid AKBW + CO 1362 ttv AKBW).

Voor de dossiers die zich op 31/12/2018 in een situatie van gelijkstelling bevonden, mag nav de migratie naar GPA het recht op sociale toeslag behouden blijven tot het einde van de lopende gelijkstellingsperiode (cfr art 17 BVR Sociale toeslag). Het was hiervoor niet nodig om de activiteit te controleren in GPA (cfr Toelichtingsnota 8 dd 18/04/19).

Zodoende is de conclusie dat er hoofdens mevrouw recht kan toegekend worden op 50ter tot 30/09/2020 (cfr art 222§2 GPD en art 16-17 BVR Sociale toeslagen). Het dossier werd in deze zin geregulariseerd (cfr regulbrief dd 25/08/23 in bijlage): dwz dat het oorspronkelijk debet over de periode 3/2019 – 9/2020 werd tegengeboekt en nog enkel het debet over 10/2020 – 6/2023 overeind blijft (cfr art 97 + art 103 GPD).

Aangezien mevrouw ons op geen enkel ogenblik zelf verwittigd heeft van het feit dat zij niet langer ziek was, betreft dit een B-debet (cfr Inhoudelijke werkgroep dd 25/11/21) waarvoor de verjaringstermijn van 3 jaar van toepassing is (cfr art 97 GPD). Het debet zal worden aangezuiverd door inhoudingen aan 10% (cfr art 103 GPD + 1410 §4 gerechtelijk wetboek).

Onverschuldigde betalingen dienen te worden teruggevorderd (cfr art 103 GPD) bij de ontvanger (cfr Toelichtingsnota 19 dd 18/05/21-aangepast dd 26/10/21).

Op 31/12/18 was mevr de bijslagtrekkende voor haar zoon (cfr art 69 AKBW). Ingevolge art 225 GPD werd vf januari 2019 dan ook verder aan mevr. Mevr uitbetaald en dit steeds op haar rekeningnummer.

Bijgevolg is mevrouw de "ontvanger" van de gezinsbijslagen voor (cfr Toelichtingsnota 19 dd 18/05/21-aangepast dd 26/10/21-voetnoot 10) over de betreffende periode en dient de onverschuldigde toelage aan haar te worden teruggevorderd (cfr Toelichtingsnota 19 punt 3.4 + Toelichtingsnota 7 punt 2-voetnoot 3).

Toelichtingsnota 19 dd 18/05/21-aangepast dd 26/10/21 - Vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure:

“Onverschuldigde betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd bij de personen die deze toelagen ontvangen hebben. Deze personen worden als ontvanger gedefinieerd. “

Voetnoot 10: Ontvanger(s): de persoon die beslist of meebeslist op welke rekening de toelage(n) in het kader van het gezinsbeleid wordt/worden gestort. Wanneer we te maken hebben met een bijslagtrekkende kern, zal de bijslagtrekkende de ontvanger zijn.”

Een onderzoek naar (gedeeltelijke) kwijtschelding van de schuld gebeurt enkel op uitdrukkelijk verzoek van betrokkene (cfr Toelichtingsnota 19 dd 18/05/21-aangepast dd 26/10/21).

Mevrouw heeft onze diensten nooit uitdrukkelijk verzocht om een (gedeeltelijke) kwijtschelding van het debet te onderzoeken. Wij ontvingen van haar in juli '23 wel een mail met vragen omtrent het debet waarin zij aangaf de terugvordering niet te kunnen terugbetalen.

Onze diensten hebben nav betrokkene haar mail dd juli '23 en het voorliggende beroep, aan onze dienst Litigation gevraagd om een onderzoek kwijtschelding op te starten.

Samengevat:

- ⇒ *In het voorliggende dossier is door onze diensten initieel een sociale toeslag 50 ter toegekend van mei 2018 tot juni 2023.*
- ⇒ *Uit nazicht van het dossier is echter gebleken dat mevrouw niet langer ziek is sedert 12/9/2018 (zij was ziek 24/10/17 – 12/9/18 en vj 29/1/19 tem 8/2/19 ; ingevolge het einde van de ziekte op 12/9/2018 + start tewerkstelling binnen 27 dagen na dit einde ziekte = er wegens gelijkstelling recht op 50ter tem 30/9/2020)*
- ⇒ *Bijgevolg is door onze diensten ten onrechte 50ter betaald van oktober 2020 tot juni 2023.*
- ⇒ *Dit betreft een B-debet dat wordt ingehouden aan 10% (cfr art 97 + 103 GPD)*
- ⇒ *Het **uiteindelijke debet na regularisatie** bedraagt **772,45 €** (cfr nieuwe debetbrief in bijlage)*
- ⇒ *Op 25/08/23 werd reeds 10% ingehouden op het groeipakket over juli 2023
=> saldo van het debet bedraagt op 25/08/23: 743,07 euro*

Bovenstaande toelichting toont aan dat onze diensten het dossier hebben behandeld conform de vigerende regelgeving en administratieve richtlijnen

Wettelijke grondslag

- Art 210 Groeipakketdecreet:

§1. Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering is geopend op 31 december 2018, blijft recht geven op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering als aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, is voldaan.

Het bedrag van de kinderbijslag waarop het kind, vermeld in het eerste lid, recht geeft, wordt vastgesteld in paragraaf 2.

Onder de opening van het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering op 31 december 2018 wordt verstaan het op dat tijdstip voldoen aan de toepassingsvoorwaarden van

de kinderbijslagreglementering. Het is niet relevant of de effectieve aanvraag tot toekenning van de kinderbijslag op 31 december 2018 al effectief is ingediend.

§2. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, blijft recht geven op de kinderbijslag, zoals die bestond binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, overeenkomstig artikel 42 van de Algemene kinderbijslagwet.

In afwijking van het eerste lid, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in paragraaf 1, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende, zoals die bestond op 31 december 2018, wordt het bedrag van de kinderbijslag waarop die kinderen recht geven, in aflopende wijze aangepast in functie van de leeftijd van de rechtgevende kinderen binnen die groepering. Het jongste kind krijgt daardoor de laagste kinderbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste kinderbijslag en het derde jongste en oudere kinderen de hoogste kinderbijslag. Die aanpassing wordt doorgevoerd vanaf 1 januari 2019.

§3. In afwijking van paragraaf twee, tweede lid, als één of meerdere van de kinderen binnen een groepering een rechtgevend kind is zoals bedoeld in artikel 8, §2, 4°, wordt het bedrag waarop dit rechtgevend kind recht heeft op 31 december 2018 voor de duur van het recht behouden.

§4. De kinderbijslag, waarvan het bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, wordt verbonden aan het rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1.

Als dat rechtgevende kind niet langer recht geeft op kinderbijslag of als het kind het gezin van zijn bijslagtrekkende of begunstigen verlaat, wordt alleen de kinderbijslag die verbonden is aan dat rechtgevende kind, niet meer toegekend. De overige rechtgevende kinderen blijven, in voorkomend geval, recht geven op de kinderbijslag zoals die voor hen is bepaald overeenkomstig paragraaf 2.

Als voor het rechtgevende kind het recht op kinderbijslag na 31 december 2018 tijdelijk wordt onderbroken en het kind op een later tijdstip opnieuw recht geeft op kinderbijslag omdat het opnieuw voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, geeft het kind opnieuw recht op de kinderbijslag die aan het kind verbonden is, zoals die is bepaald overeenkomstig paragraaf 2.

§5. Als een rechtgevend kind dat kinderbijslag ontvangt overeenkomstig paragraaf 1, op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling en vanaf of na 1 januari 2019 niet meer geplaatst is in de instelling, wijzigt de kinderbijslag, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel op grond van de kinderbijslagreglementering is vastgesteld op 31 december 2018. Die wijziging geldt voor elk van de rechtgevende kinderen van het gezin van het geplaatste kind die kinderbijslag ontvangen overeenkomstig paragraaf 1, zoals dat gezin het laatst bekend is.

Als een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1 en dat behoort tot het gezin van een kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, vanaf of na 1 januari 2019 niet langer recht geeft op kinderbijslag of het gezin van de bijslagtrekkende of begunstigen verlaat, wijzigt ook de kinderbijslag voor die rechtgevende kinderen, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel is vastgesteld op 31 december 2018.

Als in het gezin van het rechtgevende kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, vanaf of na 1 januari 2019 een nieuw rechtgevend kind bij komt dat overeenkomstig paragraaf 1 recht geeft op kinderbijslag op 31 december 2018, wijzigt de kinderbijslag voor de andere

rechtgevende kinderen van het gezin, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel was vastgesteld op 31 december 2018.

In de situaties, vermeld in het eerste, tweede en derde lid, geeft elk van de rechtgevende kinderen van het gezin van het geplaatste kind vanaf dat ogenblik recht op de kinderbijslag, zoals die voor die kinderen is vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, los van de plaatsing in een instelling.

Het rechtgevende kind dat er in het gezin bij komt, vermeld in het derde lid, blijft echter zijn kinderbijslag behouden, zoals die voor dat kind is vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2.

In afwijking van het eerste lid, als het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling en als aan het kind een derde van de kinderbijslag wordt betaald op een bankrekening op zijn naam, overeenkomstig artikel 70bis, vierde lid, van de Algemene kinderbijslagwet, geeft dat kind, als het vanaf of na 1 januari 2019 niet meer geplaatst is in die instelling, na beëindiging van de plaatsing recht op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1, titel 3 tot en met 5.

-art.212 Groeipakketdecreet

§1. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, zal recht geven op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44, §2, van de Algemene kinderbijslagwet, namelijk:

- 1° 31,99 euro voor een rechtgevend kind van minstens zes jaar;*
- 2° 48,88 euro voor een rechtgevend kind van minstens twaalf jaar;*
- 3° 62,15 euro voor een rechtgevend kind van minstens achttien jaar.*

§2. In afwijking van paragraaf 1 geeft een oudste rechtgevend kind, waarvoor een bijslagtrekkende of begunstigden, aan wie kinderbijslag wordt betaald voor een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag van 92,09 euro, de gezinsbijslagen ontvangen, recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44, §1, van de Algemene kinderbijslagwet, namelijk:

- 1° 16,04 euro voor een rechtgevend kind van minstens zes jaar;*
- 2° 24,43 euro voor een rechtgevend kind van minstens twaalf jaar;*
- 3° 28,16 euro voor een rechtgevend kind van minstens achttien jaar.*

§3. Als het oudste rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 2, niet langer recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, krijgt het volgende oudste rechtgevende kind van de bijslagtrekkende of begunstigden waarvan sprake in paragraaf 2, dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 2, in plaats van de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1.

Als het oudste rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 2, na een onderbreking opnieuw recht geeft op de kinderbijslag, vermeld in artikel 210, §1, zal dat kind opnieuw recht hebben op de maandelijkse leeftijdsbijslag overeenkomstig paragraaf 2. Het tweede oudste rechtgevende kind, vermeld in het vorige lid, krijgt opnieuw de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1.

§4. In afwijking van paragraaf 2 geeft het oudste rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 2, recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1, als dat kind recht geeft op een sociale toeslag als vermeld in artikel 222, of op de zorgtoeslag, vermeld in artikel 218.

Het kind blijft vervolgens verder recht geven op de maandelijkse leeftijdsbijslag overeenkomstig paragraaf 1.

-art.222 Groeipakketdecreet:

§1. *Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op de gewone wezenbijslag, vermeld in titel 2, kan recht geven op een maandelijkse sociale toeslag als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 18, tweede lid, 1° en 2°.*

Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, of dat recht geeft op de gewone wezenbijslag, vermeld in titel 2, kan recht geven op een maandelijkse sociale toeslag als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in artikel 18, tweede lid, 3°, op voorwaarde dat er in het gezin van zijn bijslagtrekkende of begunstigden een derde of volgend rechtgevend kind bij komt vanaf 1 januari 2019, dat recht geeft op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1, titel 3 tot en met 5.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste en tweede lid, stemt overeen met het bedrag van de toeslag voor langdurig werklozen, vermeld in artikel 42bis van de Algemene kinderbijslagwet, en bedraagt:

1° 46,88 euro voor het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag van 92,09 euro;

2° 29,06 euro voor het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag van 170,39 euro;

3° 5,10 euro voor het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag van 254,40 euro.

§2. *Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt verhoogd tot 100,86 euro voor het betrokken rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als de bijslagtrekkende of de begunstigden van de kinderbijslag voor dat rechtgevende kind in aanmerking komt of komen voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschikten en mindervaliden, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56, §2, artikel 56quinquies, §1, en artikel 57, eerste lid, van de Algemene kinderbijslagwet.*

De Vlaamse Regering breidt de toepassing van het eerste lid uit tot andere personen dan de bijslagtrekkende of begunstigden, op voorwaarde dat die andere personen een gezin vormen met het rechtgevende kind.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt ook verhoogd tot 100,86 euro voor het betrokken rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als

de bijslagtrekkende of begunstigde van de kinderbijslag voor dat rechtgevende kind in aanmerking komt voor een toeslag voor een persoon die een overlevingsuitkering geniet, waarbij is voldaan aan de vereiste, vermeld in artikel 56quater, vierde lid, van de Algemene kinderbijslagwet.

Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt ook verhoogd tot 100,86 euro voor het betrokken rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als dat kind, met toepassing van artikel 56septies van de Algemene kinderbijslagwet, op 31 december 2018 de toeslag, vermeld in artikel 50ter van de Algemene kinderbijslagwet, ontving. Het betrokken rechtgevende kind blijft recht houden op die toeslag zolang dat kind het gezin van de natuurlijke persoon die op 31 december 2018 ten minste zes maanden minstens 66 percent arbeidsongeschikt was, niet verlaat.

De Vlaamse Regering kan de nadere uitvoeringsbepalingen voor deze paragraaf vaststellen.

§3. *Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 3°, wordt verhoogd tot 23,43 euro voor de betrokken kinderen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als de bijslagtrekkende of begunstigde van de kinderbijslag voor die rechtgevende kinderen in*

aanmerking komt voor de toeslag voor eenoudergezinnen, vermeld in artikel 41 van de Algemene kinderbijslagwet.

De Vlaamse Regering kan nadere uitvoeringsbepalingen voor deze paragraaf vaststellen.

§4. *Voor de toepassing van dit artikel wordt het alleenwonende rechtgevende kind als een gezin aangezien.*

-art 16 BVR Sociale toeslag

Ter uitvoering van artikel 222, §2, tweede lid, van het Groeipakketdecreet van 2018, wordt de toepassing van artikel 222, §2, eerste lid, uitgebreid van de begunstigde en bijslagtrekkende, tot de vader, moeder, stiefvader, stiefmoeder, de persoon waarmee een vader of een moeder een feitelijk gezin vormt of de persoon waarmee de begunstigde of bijslagtrekkende een feitelijk gezin vormt, op voorwaarde dat die personen een gezin vormen met het rechtgevend kind.

Als het kind gedomicilieerd is bij de ene ouder, wordt het kind vermoed ook deel uit te maken van het gezin van de andere ouder. Dat vermoeden kan echter worden weerlegd door een vonnis, waarin het ouderlijke gezag wordt toegekend aan een van beide ouders.

-art 17 BVR Sociale toeslag

§1. *Een bijslagtrekkende die conform het koninklijk besluit van 11 januari 2007 tot uitvoering van artikel 56, §2, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, op 31 december 2018 een recht opent op een sociale toeslag conform artikel 222, §2, van het Groeipakketdecreet van 2018, behoudt dat recht tot het einde van de toekenningsperiode die vastgesteld is conform artikel 1, tweede lid, van het voormelde koninklijk besluit van 11 januari 2007, zoals van kracht op 31 december 2018, als de inkomsten van het gezin de grenzen, vermeld in artikel 18 van het voormelde decreet, niet overschrijden.*

-art.18 Groeipakketdecreet:

*Het basisbedrag, vermeld in artikel 13, wordt voor het rechtgevende kind verhoogd met een maandelijkse sociale toeslag als de inkomsten van het gezin van de begunstigten bepaalde **grenzen** niet overschrijden.*

Het bedrag van de toeslag, vermeld in het eerste lid, bedraagt:

1° 50 euro per kind voor gezinnen tot en met twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.378,60 euro bedragen;

2° 80 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis niet meer dan 30.386,52 euro bedragen;

3° 60 euro per kind voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, waarvan de gezinsinkomsten op jaarbasis tussen 30.386,52 euro en 60.000 euro liggen.

Als ten gevolge van een gelijkmatig verdeelde huisvesting, bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders, wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.

Als de huisvesting van het rechtgevende kind niet gelijk is verdeeld tussen beide ouders, zoals bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt het kind voor de toepassing van het tweede lid alleen meegeteld in het gezin waar het kind meer dan de helft van de tijd verblijft.

Als de al dan niet gelijkmatig verdeelde huisvesting van het rechtgevende kind niet is bepaald of bekrachtigd door de bevoegde rechtbank, wordt ervan uitgegaan dat de huisvesting van het rechtgevende kind gelijk is verdeeld tussen de ouders en wordt het bedrag van de toeslag gehalveerd toegekend in elk rechtgevend gezin.

Als het rechtgevende kind is geplaatst door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een pleeggezin, wordt het kind voor de berekening van de toeslag en de gezinsgrootte, vermeld in het tweede lid, in het pleeggezin volledig meegeteld.

Als het rechtgevende kind is geplaatst door bemiddeling of ten laste van een openbare overheid in een instelling, wordt het kind voor de berekening van de toeslag en de gezinsgrootte, vermeld in het tweede lid, in het gezin waar het verbleef voorafgaand aan de plaatsing, volledig meegeteld. In toepassing van artikel 68, §3, wordt het kind daarentegen niet meegeteld in het gezin waar het verbleef voorafgaand aan de plaatsing.

De Vlaamse Regering bepaalt met welke inkomsten van welke personen rekening wordt gehouden om de gezinsinkomsten, vermeld in het eerste lid, vast te stellen. Ze bepaalt de periode waarin de sociale toeslag wordt toegekend, en ze kan de gezinsgrootte nader bepalen. De Vlaamse Regering stelt ook een alarmbelprocedure vast voor de onmiddellijke aanpassing van het recht op sociale toeslag.

- Koninklijk besluit dd 11/01/07 tot uitvoering van artikel 56, § 2, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (B.S. 09.02.2007)

Artikel 1. De rechthebbende bedoeld in artikel 56, § 2, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, behoudt het recht op de toeslagen bedoeld in artikel 50ter van dezelfde wetten als alle hierna volgende voorwaarden vervuld zijn:

- als de activiteit onmiddellijk volgt op een van de situaties bedoeld in artikel 56 van de genoemde wetten of, bij gebrek daaraan, als tussen de twee periodes niet meer tijd verloopt dan het aantal opeenvolgende kalenderdagen waarvoor een werkloze niet opnieuw werkloosheidsuitkeringen moet aanvragen na een onderbreking van die uitkeringen, op grond van artikel 91 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering. Bij de berekening van dat aantal dagen tellen dagen die overeenstemmen met de situaties bedoeld in artikel 53, § 1, 2°, 3° en 9°, van dezelfde wetten niet mee;

- als de rechthebbende op het ogenblik dat hij zijn activiteit begint, recht heeft op de toeslagen bedoeld in artikel 50ter ;

- als hij rechthebbende is met personen ten laste zoals door Ons bepaald.

De rechthebbende opent het recht op de toeslag voor het kwartaal waarin hij de activiteit begonnen is en ook voor de zeven kwartalen na het vermelde kwartaal.

De activiteit wordt geacht voortgezet te zijn ondanks onderbrekingen :

- door een periode van effectieve uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid van minder dan zes maanden;

- door een periode van arbeidsongeschiktheid bedoeld in bovenvermeld artikel 56, van minder dan zes maanden;

- door een periode van minder dan zes maanden bestaande uit effectieve uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid en uit arbeidsongeschiktheid;
- door andere situaties dan de uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid of de arbeidsongeschiktheid bedoeld in bovenvermeld artikel 56, waarvan de duur het aantal opeenvolgende kalenderdagen bedoeld in het eerste lid, eerste streepje, niet overschrijdt, na aftrek van eventuele dagen bedoeld in bovenvermeld artikel 53, § 1, 3° en 9°.

Wanneer de activiteit niet kan worden geacht voortgezet te zijn wegens de overschrijding van de termijnen bepaald in het derde lid, wordt de onderbreking in aanmerking genomen vanaf deze overschrijding.

- CO 1362 van 16 februari 2007 - Toekenning van de sociale toeslagen na het begin van een activiteit

De programmawet I van 27 december 2006, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 28 december 2006, en de koninklijke besluiten van 11 januari 2007, respectievelijk op 9 februari 2007 en op 12 februari 2007 in het Belgisch Staatsblad verschenen, bevatten nieuwe maatregelen ter bestrijding van de werkloosheidsvallen. U vindt de teksten als bijlage.

Hierna worden die bepalingen uiteengezet en worden de nodige praktische richtlijnen gegeven. Als bijlage 4 gaan voorbeelden die de toepassing van de nieuwe teksten illustreren.

...

- Toelichtingsnota 8 van 18 april 2019 - Vaststelling en de betaling van sociale toeslagen (cfr G-pedia)

4.2.1.1. Migratie van de dossiers van de AKBW naar het Groeipakket

De voorbereiding op de sociale toeslagen 2019 werd toegelicht in de CO 1419 van 29 mei 2018 en de e-mail aan de kinderbijslagfondsen van 25 juni 2018. Dat inkomensonderzoek wordt uitgevoerd aan de hand van de berichten T011 en T012, waarmee de fiscale gegevens over het inkomstjaar 2016 worden verkregen.

De aandacht wordt erop gevestigd dat de gegevens van de T012-berichten enkel en alleen mogen aangewend worden in de dossiers waarin voor december 2018 op basis van de AKBW geen provisionele betaling van sociale toeslag of eenoudertoeslag werd uitgevoerd. Dit principe geldt onverkort wanneer de betaling van de sociale toeslag of eenoudertoeslag voor december 2018 een getrimestrialiseerd recht is op basis van de referentiemaand augustus 2018.

Voor alle kinderen voor wie voor december 2018 sociale toeslag of eenoudertoeslag wordt betaald, op basis van de AKBW, wordt de betaling van deze toeslag bij ongewijzigde partnersituatie (inkomstern) en bij dezelfde relevante gezinsgrootte (zie rubriek 6 hierna) zonder verder inkomensonderzoek voortgezet tot 30 september 2019 .

Bijkomende situatie voor de toekenning van de hogere toeslag van 102,88 euro: artikel 17 BVR sociale toeslagen

Als het rechtgevend kind op 31 december 2018 recht geeft op sociale toeslag 50ter op basis van gelijkstelling⁴⁷ behoudt het kind dat recht tot op het einde van de periode van gelijkstelling die van kracht is op 31 december 2018, met inbegrip van de trimestrialisering⁴⁸ . Dus als de activiteit die de gelijkstelling meebrengt aanvangt in het 4e kwartaal van 2018, is er recht op hogere sociale toeslag tot 31 december 2020: gelijkstelling tot 30 september 2020 + trimestrialisering). Er moet niet worden nagegaan of deze activiteit zonder onderbreking voortduurt. De situatie op 31 december 2018 is bepalend.

Uiteraard voor alle hiervoor opgesomde categorieën is de hogere toeslag enkel en alleen verschuldigd als inkomsten van het gezin het inkomensplafond van 30.984 euro niet overschrijden. CGPA wordt daaraan aangepast.

Wat als er op basis van de AKBW (hogere) toeslag verschuldigd is, maar die toeslag wegvalt als gevolg van de overschakeling naar het Groeipakket?

In uitzonderlijke gevallen kan het voorkomen dat er in december 2018 sociale toeslag 50ter betaald werd, maar dat die vanaf 1 januari 2019 niet langer verschuldigd is.

Op basis van het principe dat bij ongewijzigde situatie het gezin bij de migratie niet minder mag ontvangen, wordt die (hogere) toeslag bij ongewijzigde inkomenskern en ongewijzigde relevante gezinsgrootte verder betaald tot het einde van de 1e toekenningsperiode, nl. tot 30 september 2019.

Concrete situaties

Voor een kind wordt voor december 2018 sociale toeslag 50ter betaald in hoofde van een invalide grootvader in het gezin. Bij ongewijzigde gezinssituatie en ongewijzigde relevante gezinsgrootte mag deze hogere toeslag verder betaald worden tot 30 september 2019. Uiteraard als de grootvader wegvalt, wijzigt de gezinssituatie en wordt het recht vanaf de datum van die wijziging herzien.

Door de omkering van de rangen kan er voor het kind met voormalig 93,93 euro kinderbijslag geen hogere toeslag meer betaald worden. Bij ongewijzigde gezinssituatie en ongewijzigde relevante gezinsgrootte mag voor het jongste kind dat voortaan de 93,93 euro ontvangt, deze hogere toeslag verder betaald worden tot 30 september 2019.

-Uittreksel verslag Inhoudelijke werkgroep dd 25/11/21-punt5:

Momenteel worden de fluxen arbeidsongeschiktheid sedert het ontstaan van het Groeipakket opgeladen. Wat doen we in de dossiers met betaling 50ter en waaruit blijkt dat betrokkene ondertussen genezen is. Opmaken debet Abis?

Antwoord VUTG: De vraag moet in het dossier gesteld worden of de ontvanger dit had moeten melden om te bepalen welk debet moet opgemaakt worden. Hierbij moet ook gekeken worden of de ontvanger weet of kon weten dat de andere persoon niet meer arbeidsongeschikt is (vb situatie van gescheiden ouders: als de –voormalig-langdurig zieke buiten het gezin woont van de ontvanger, kan het zijn dat de ontvanger geen weet heeft van het einde van de ziekte).

-art.225 Groeipakketdecreet

§1. De bijslagtrekkende voor het rechtgevende kind op 31 december 2018 blijft de bijslagtrekkende voor dat kind, tenzij een wijziging in het ouderlijk gezag of in de opvoedingssituatie van het kind zich voordoet. In dat geval worden de bepalingen voor de aanwijzing van de begunstigen en de regels van de uitbetaling overeenkomstig boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toegepast. De bepalingen van boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 3, zijn van toepassing zowel op de bijslagtrekkende als de begunstigde.

De wijziging in het ouderlijk gezag wordt vastgesteld door de bevoegde rechtbank.

De bijslagtrekkende die de forfaitaire pleegzorgbijslag, vermeld in artikel 219, ontving op 31 december 2018, blijft die pleegzorgbijslag ontvangen zolang zich geen wijziging in de plaatsing in het pleeggezin voordoet ten aanzien van het rechtgevende kind en zolang de toekenning ervan niet wordt herroepen onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering daarvoor heeft bepaald.

De bijslagtrekkende kan van bankrekening veranderen mits naleving van de regels opgelegd door artikel 64.

§2. Een bijslagtrekkende die een gezin vormt met een persoon die in aanmerking komt voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschikten en minder- validen, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56, §2, artikel 56quinquies, §1, en artikel 57, eerste lid, van de Algemene kinderbijslagwet, kan de uitbetalingsactor schriftelijk verzoeken onmiddellijk de bepalingen over de aanwijzing van begunstigen en over de uitvoeringsregels van uitbetaling, vermeld in boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toe te passen.

De Vlaamse Regering kan het eerste lid van deze paragraaf uitbreiden tot andere personen dan de bijslagtrekkende.

§3. Vanaf 1 januari 2020 kan een bijslagtrekkende of een mogelijke begunstigde die dat wil, in afwijking van paragraaf 1 en met een schriftelijk verzoek, de uitbetalingsactor vragen om de bepalingen over de aanwijzing van begunstigten en over de regels over de uitbetaling, vermeld in boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toe te passen.

In afwijking van het eerste lid kan een bijslagtrekkende niet vragen om de bepalingen inzake begunstigten toe te passen wanneer onder toepassing van artikel 210, §5, nog een proportionele verdeling loopt. Deze kan wel van bankrekening wijzigingen onder toepassing van paragraaf 1, vierde lid, en van uitbetalingsactor wijzigen overeenkomstig artikel 227, §2, van dit decreet.

-Artikel 103 van het Groeipakketdecreet (verwijst in zijn §1 naar art 1410 §4 gerechtelijk wetboek)

§1. Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

Art 1410 §4 gerechtelijk wetboek :

§ 4. (In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, kunnen de prestaties die ten onrechte uitgekeerd zijn uit de middelen van [² de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, het Federaal agentschap voor beroepsrisico's, of van openbare of particuliere instellingen belast met de toepassing van de wetgeving betreffende het sociaal statuut van de zelfstandigen, hetzij uit de middelen die ingeschreven zijn in de begroting van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid of uit die ingeschreven in de begroting van de pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, hetzij uit middelen dienstig voor de toekenning van het bestaansminimum of een gelijkaardige uitkering ingeschreven in de begroting van de Programmatorische federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie]² of uit die ingeschreven in de begroting van de pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, hetzij uit middelen dienstig voor de toekenning van het bestaansminimum of een gelijkaardige uitkering ingeschreven in de begroting van het ministerie van Sociale Zaken en uit die ingeschreven in de begrotingen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, [³ hetzij uit de financiële middelen die aan de gemeenschappen en de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie ter beschikking staan voor de betaling van de gezinsbijslag vanaf 1 januari 2015]³ ambtshalve teruggevorderd worden ten belope van 10 % van iedere latere prestatie die aan de debiteur van het onverschuldigde bedrag of aan zijn rechthebbenden wordt uitgekeerd. [¹ Hetzelfde geldt voor de intresten op die prestaties ingeval de onterechte betaling frauduleus werd uitgekeerd.]¹

Voor het bepalen van deze 10 % wordt het bedrag van die prestatie desgevallend verhoogd met de overeenkomstige prestatie die krachtens één of meerdere buitenlandse regelingen wordt genoten.

Wanneer de in het eerste, derde en vierde lid, bedoelde terugvordering, niet meer kan worden uitgevoerd door de instelling of door de uitbetalingsdienst bij gebrek aan nog te betalen prestaties, kan die terugvordering op haar verzoek ambtshalve worden uitgevoerd door een instelling of dienst die één der prestaties bedoeld in § 1, 2°, 3°, 4°, 5° en 8° verschuldigd is, ten belope van 10 % van dat bedrag.

Werd de betaling ten onrechte bedrieglijk verkregen, dan kan de ambtshalve terugvordering [¹ van de onverschuldigd betaalde prestaties en intresten op die bedragen]¹ slaan op het geheel van de latere prestaties van éénzelfde aard of die door dezelfde instelling of dienst worden uitgekeerd.

Werden de gezinsbijslagen ten onrechte verkregen ingevolge een nalatigheid of een verzuim van de rechthebbende of van de bijslagtrekkende, dan kan de terugvordering slaan op het geheel van de gezinsbijslag die later verschuldigd is aan dezelfde bijslagtrekkende.

Indien de debiteur of zijn rechthebbenden het bewijs leveren dat het inkomen, zoals berekend volgens de principes vastgelegd in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, lager ligt of komt te liggen ingevolge de ambtshalve terugvordering dan het bedrag van het bestaansminimum naargelang de onderscheiden categorieën vastgelegd in dezelfde wet, wordt de terugvordering naargelang het geval geschorst of beperkt.

Ter verificatie van de voorgelegde stukken beschikken de instellingen over de bevoegdheid om een onderzoek naar de bestaansmiddelen te voeren.

Alle federale overheidsdiensten, alle instellingen die belast zijn met de toepassing van een wetgeving betreffende de sociale zekerheid, de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, alsook de gerechtigden, hun lasthebbers, hun erfgenamen of rechtverkrijgenden zijn verplicht aan de instellingen en uitbetalingsdiensten, op eenvoudig verzoek, alle dienstige stukken voor te leggen.

De instelling of dienst die een voordeel uitbetaalt, voorzien in §§ 1 en 2, en met terugwerkende kracht verkregen, kan van de vervallen en nog niet uitbetaalde bedragen het bedrag van de eerdere prestaties die niet samen met bedoelde voordelen mogen worden genoten, afhouden ten voordele van de instelling of dienst die ten onrechte uitbetaald heeft.

Indien een pensioengerechtigde, omwille van de toekenning van een rust- of overlevingspensioen lastens een Belgische sociale zekerheidsregeling, met terugwerkende kracht aan een met toepassing van artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders uitbetaald voordeel verzaakt, treedt de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, van rechtswege en tot beloop van de ontvangen uitkeringen, in de rechten van de pensioengerechtigde op de hem verschuldigde pensioenbedragen.

Indien een gerechtigde op uitkeringen bedoeld in artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, omwille van de toekenning van die uitkeringen, met terugwerkende kracht verzaakt aan een rust- of overlevingspensioen, treedt de [⁴ de Federale Pensioendienst]⁴, van rechtswege en tot beloop van het ontvangen pensioen, in de rechten van de uitkeringsgerechtigde op de hem verschuldigde uitkeringsbedragen.) <W 1999-01-25/32, art. 223, 029; Inwerkingtreding : 16-02-1999>

-art 104 Groeipakketdecreet:

Tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen, kan alleen beroep worden ingesteld bij de geschillencommissie.

-art.97 Groeipakketdecreet

Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen verjaart de terugvordering van de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Die termijn wordt op vijf jaar gebracht als de ten onrechte uitbetaalde toelage het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde. De termijn van vijf jaar begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Als de toelagen in het kader van het gezinsbeleid ten onrechte zijn betaald vanwege de toekenning of de vermeerdering van een voordeel dat, geheel of gedeeltelijk, niet samen met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid genoten kan worden, gaat de verjaringstermijn die van toepassing is, ook in de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop dat voordeel of die vermeerdering is betaald.

-Toelichtingsnota 19 tot Vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure-punt 3.4:

“Onverschuldigde betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd bij de personen die deze toelagen ontvangen hebben. Deze personen worden als ontvanger gedefinieerd.”
Voetnoot 10: Ontvanger(s): de persoon die beslist of meebeslist op welke rekening de toelage(n) in het kader van het gezinsbeleid wordt/worden gestort.

-Toelichtingsnota 19-punt 3.4:

“Onverschuldigde betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd bij de personen die deze toelagen ontvangen hebben. Deze personen worden als **ontvanger** gedefinieerd.”

Voetnoot 10: Ontvanger(s): de persoon die beslist of meebeslist op welke rekening de toelage(n) in het kader van het gezinsbeleid wordt/worden gestort. **Wanneer we te maken hebben met een bijslagtrekkendekern, zal de bijslagtrekkende de ontvanger zijn.**

-Toelichtingsnota 7-punt 2+voetnoot 3

Ontvanger(s): De persoon of personen die de gezinstoelagen ontvangen³. Wanneer we te maken hebben met een bijslagtrekkendekern, zal de bijslagtrekkende de ontvanger zijn. In geval van een begunstigenkern bestaande uit één begunstigde is deze de ontvanger. Bij twee begunstigten zijn zij beiden de ontvangers van de gezinstoelagen, ongeacht de betaalmodaliteit die zij gezamenlijk kiezen. Enkel wanneer de keuze niet gezamenlijk is, bij onenigheid of gebrek aan keuze, zal de jongste van beide begunstigten de ontvanger zijn.

Voetnoot 3: **De ontvanger(s) zijn ook de personen van wie de onterecht betaalde gezinstoelagen worden teruggevorderd.**

-Toelichtingsnota 19-punt 5.3

5.3. Afzien van terugvordering op vraag van de ontvanger

De ontvanger aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dergelijk verzoek ontvangt, stuurt een ontvangsbewijs naar de ontvanger met daarbij een formulier waarop de ontvanger de bestaansmiddelen van zijn gezin kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan toevoegen. Het is op basis van dit formulier dat de uitbetalingsactor beslist of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet. De informatie waarover de uitbetalingsactor reeds beschikt, moeten niet opnieuw worden aangeleverd.

Het verzoek kan alleen ingewilligd worden als de ontvanger:

- te goeder trouw is én;
- zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

- Art 9/1 BVR Rechten en Plichten

De begunstigten zijn ertoe gehouden onmiddellijk de bevoegde uitbetalingsactor op de hoogte te brengen van elk element, met uitzondering van de inwerkingtreding van een nieuwe wettelijke of

reglementaire bepaling die op hen betrekking zou kunnen hebben, dat de toekenning of de betaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid zou kunnen wijzigen.

-Mededeling A/32-punt 3.2

3.2. Meldingsplicht begunstigen (art. 18 BVR borging – art. 9/1 BVR R&P)

Het algemene rechtsbeginsel waarbij de begunstigen – als een goed huisvader - alle wijzigingen die een impact kunnen hebben op het toekennen of het betalen van de toelagen aan de uitbetalingsactor moeten meedelen, werd in tegenstelling tot de federale kinderbijslagreglementering aanvankelijk niet uitdrukkelijk opgenomen in de Groeipakketwetgeving.

De mededelingsplicht wordt nu expliciet opgenomen in het BVR rechten en plichten zodat de toepassing van het principe duidelijk wettelijk wordt verankerd. De mededelingsplicht kadert in de terugvordering van onverschuldigde betalingen en de handhaving.

Een onverschuldigde betaling die het gevolg is van het niet-naleven van een mededelingsplicht kan niet worden gekwalificeerd als een debet A in toelichtingsnota 19, punt 3.3. Het niet voldoen aan de mededelingsplicht wordt ook beschouwd als een inbreuk op artikel 137 of 138 van het Groeipakketdecreet van 2018.

In de praktijk werd dit verdergezet bij de inwerkingtreding van het Groeipakket en is de impact hiervan dus beperkt. Deze praktijk krijgt dus nu een uitdrukkelijke wettelijke grondslag. Deze bepaling treedt in werking op 26/03/2022.”

- **Bij e-mail d.d. 12 oktober 2023 heeft verwerende partij op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie aangaande het onderzoek naar afzien van terugvordering meegedeeld wat volgt:**

“Ik heb contact opgenomen met onze dienst Litigation en zij lieten mij weten dat het formulier TV11 ter invulling naar betrokkene werd gestuurd op 25/08/2023 en dit werd herinnerd op 06/10/2023.

Tot op heden ontvingen wij nog geen reactie van betrokkene.”

5. Beoordeling in rechte

5.1. Betreffende het recht op de sociale toeslag voor langdurig zieken

Verwerende partij is bij betwiste beslissing d.d. 6 juli 2023 ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van het verschil tussen de sociale toeslag voor langdurig zieken en de gewone sociale toeslag voor voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 juni 2023 ten bedrage van in totaal € 1.819,88.

De overgangsbepalingen van artikel 222, § 2, 1^e lid Groeipakketdecreet voorzien voor kinderen geboren vóór 1 januari 2019 in een mogelijke toekenning van een verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken, arbeidsongeschikten en mindervaliden.

“Het bedrag van de toeslag, vermeld in paragraaf 1, derde lid, 1°, wordt verhoogd tot 114,72 euro voor het betrokken rechtgevend kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, als de bijslagtrekkende of de begunstigen van de kinderbijslag voor dat rechtgevend kind in aanmerking komt of komen voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschikten en mindervaliden, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56, § 2, artikel 56quinquies, § 1, en artikel 57, eerste lid, van de Algemene kinderbijslagwet.”

De bepalingen van artikel 17 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag (BVR Sociale toeslag) stellen dat:

“Een bijslagtrekkende die conform het koninklijk besluit van 11 januari 2007 tot uitvoering van artikel 56, §2, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, op 31 december 2018 een recht opent op een sociale toeslag conform artikel 222, §2, van het Groeipakketdecreet van 2018, behoudt dat recht tot het einde van de toekenningsperiode die vastgesteld is conform artikel 1, tweede lid, van het voormelde koninklijk besluit van 11 januari 2007, zoals van kracht op 31 december 2018, als de inkomsten van het gezin de grenzen, vermeld in artikel 18 van het voormelde decreet, niet overschrijden.”

Op grond van de bepalingen van artikel 1 van het Koninklijk besluit van 11 januari 2007 tot uitvoering van artikel 56, § 2, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, kan de toeslag 50ter voor langdurig zieken, arbeidsongeschikten en mindervaliden, in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet gedurende een gegeven gelijkstellingsperiode verder worden toegekend na een reactivering:

“De rechthebbende bedoeld in artikel 56, § 2, derde lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, behoudt het recht op de toeslagen bedoeld in artikel 50ter van dezelfde wetten als alle hierna volgende voorwaarden vervuld zijn:

- als de activiteit onmiddellijk volgt op een van de situaties bedoeld in artikel 56 van de genoemde wetten of, bij gebrek daaraan, als tussen de twee periodes niet meer tijd verloopt dan het aantal opeenvolgende kalenderdagen waarvoor een werkloze niet opnieuw werkloosheidsuitkeringen moet aanvragen na een onderbreking van die uitkeringen, op grond van artikel 91 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende toepassingsregelen van de werkloosheidsreglementering. Bij de berekening van dat aantal dagen tellen dagen die overeenstemmen met de situaties bedoeld in artikel 53, § 1, 2°, 3° en 9°, van dezelfde wetten niet mee;

- als de rechthebbende op het ogenblik dat hij zijn activiteit begint, recht heeft op de toeslagen bedoeld in artikel 50ter ;

- als hij rechthebbende is met personen ten laste zoals door Ons bepaald.

De rechthebbende opent het recht op de toeslag voor het kwartaal waarin hij de activiteit begonnen is en ook voor de zeven kwartalen na het vermelde kwartaal.

De activiteit wordt geacht voortgezet te zijn ondanks onderbrekingen :

- door een periode van effectieve uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid van minder dan zes maanden;

- door een periode van arbeidsongeschiktheid bedoeld in bovenvermeld artikel 56, van minder dan zes maanden;

- door een periode van minder dan zes maanden bestaande uit effectieve uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid en uit arbeidsongeschiktheid;

- door andere situaties dan de uitkeringsgerechtigde volledige werkloosheid of de arbeidsongeschiktheid bedoeld in bovenvermeld artikel 56, waarvan de duur het aantal opeenvolgende kalenderdagen bedoeld in het eerste lid, eerste streepje, niet overschrijdt, na aftrek van eventuele dagen bedoeld in bovenvermeld artikel 53, § 1, 3° en 9°.

Wanneer de activiteit niet kan worden geacht voortgezet te zijn wegens de overschrijding van de termijnen bepaald in het derde lid, wordt de onderbreking in aanmerking genomen vanaf deze overschrijding.”

Hoewel conform artikel 1, 2^e lid van voormeld Koninklijk besluit de gelijkstellingsperiode is beperkt tot het kwartaal waarin de activiteit een aanvang neemt en voor de 7 daaropvolgende kwartalen, kon het desbetreffende recht op grond van de bepalingen van artikel 54 Algemene Kinderbijslagwet verder worden uitgetrimmeerd zodat de maximale toekenningsperiode van de gelijkstelling de facto slechts afliep 8 kwartalen volgend op het kwartaal waarin het begin van de activiteit zich voordeed. Er kan in dit verband worden verwezen naar de volgende administratieve richtlijnen van de circulaire omzendbrief van Famifed nr. 1362 van 16 februari 2007 - 'Toekenning van de sociale toeslagen na het begin van een activiteit':

*“Aangezien de **gelijkstelling** geldt voor het **kwartaal waarin de activiteit begonnen is** en voor de **7 volgende kwartalen**, behoudt een rechthebbende die **opnieuw werkloos wordt in die periode het voordeel van de doorlopen wachttijd van 6 maanden**, die oorspronkelijk aanleiding was tot het verkrijgen van de toeslag.*

In een dergelijk geval kan ononderbroken de toeslag betaald worden.

- *Aangezien de **gelijkstelling** geldt voor het **kwartaal waarin de activiteit begonnen is** en voor de **7 volgende kwartalen**, kan de toeslag, als de activiteit voortgezet wordt, maar **betaald** worden voor het kwartaal **waarin de activiteit begon** en voor de **8 volgende kwartalen**.”*

Dit wordt bevestigd bij de huidige administratieve richtlijnen als bepaald in de Toelichtingsnota nr. 8 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 3 december 2019 betreffende de vaststelling en de betaling van sociale toeslagen waar onder meer wordt gesteld wat volgt:

5.2.2. Uitzonderingen

5.2.2.1. Wanneer kan voor het kind dat recht heeft op 93,93 euro kinderbijslag een hogere sociale toeslag van 102,88 euro betaald worden?

Deze hogere toeslag is enkel verschuldigd wanneer de inkomensgrens van 30.986,17 euro niet is overschreden. GPA zal daar aan aangepast worden.

De hogere toeslag is volgens artikel 222 van het decreet verschuldigd in de volgende situaties:

- *als de bijslagtrekkende of de begunstigde voor dat kind in aanmerking komt of komen voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschiktheid en mindervaliden, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56,§2 (meer dan 6 maanden arbeidsongeschikt of invalide), artikel 56quinquies,§ 1 recht (integratietegemoetkoming of inkomensvervangende tegemoetkoming), en artikel 57, eerste lid, van de AKBW (rustpensioen na langdurige ziekte of invaliditeit). De gepensioneerde in de zin van artikel 57 AKBW kan dat recht dus maar behouden voor zover er een effectief recht is op sociale toeslag bij het begin van de pensionering².*
- *als de bijslagtrekkende of de begunstigde van de kinderbijslag voor dat rechtgevend kind in aanmerking komt voor een sociale toeslag als persoon die een overlevingspensioen geniet waarbij voldaan is aan de vereiste vermeld in artikel 56quater, vierde lid van de AKBW. Dus als het recht op sociale toeslag effectief bestond op datum van overlijden van de persoon op*

² “Cfr. MO 361 van 19 juli 1979.”

basis van wiens loopbaan het overlevingspensioen of de overgangsuitkering wordt vastgesteld³.

Dit werd in GPA geprogrammeerd door het aanmaken van bijkomende actoren.

Concreet:

- *voor de partners van de begunstigen die al mee zitten in de inkomstenkern. gebeurt dit al van bij het begin;*
- *zit de persoon die de sociale toeslag genereert als langdurig zieke, ... niet in de inkomstenkern, dan kan hij door de consulent toegevoegd worden als bijkomende actor, waardoor ook voor die persoon dan de controle gebeurt.*

Opgelet! De flux "geef ziekte" moet nog ontwikkeld worden in GPA. In afwachting daarvan gebeurt de opvolging met attesten. De betrokkene dient zelf mee te delen wanneer de ziekte eindigt.

- *als het rechtgevend kind op 31 december 2018 met toepassing van artikel 56septies AKBW de toeslag vermeld in artikel 50ter ontving. Het kind behoudt dat recht zolang dat kind het gezin, van de natuurlijke persoon die op 31 december 2018 ten minste zes maanden 66 % arbeidsongeschikt was, niet verlaat en tot zo lang de ziekte duurt.*

Opgelet! Het gaat niet alleen om het behoud van die sociale toeslag die verschuldigd was op 31 december 2018. Hij kan ook ontstaan na 1 januari 2019.

(...)

Hoe deze statuten vaststellen en opvolgen?

Ofwel is voor de vaststelling van dat statuut een flux in CGPA ontwikkeld, en gebeurt de vaststelling en de opvolging op basis daarvan.

Is dat (nog) niet het geval, dan zal de consulent zich in eerste instantie baseren op de fluxen die hij daarover kan consulteren, en bij gebrek daaraan de gezinnen informeren met de vraag dat ze zelf de nodige bewijzen opsturen.

Eens het statuut is vastgesteld, zal de consulent- zolang de overeenstemmende gegevensflux niet in GPA is geïmplementeerd- zelf de nodige acties moeten uitvoeren om het behoud van het recht op hogere sociale toeslag vast te stellen. Aan de betrokkenen dient te worden gevraagd om het einde van de ziekte mee te delen.

Bijkomende situatie voor de toekenning van de hogere toeslag van 102,88 euro: artikel 17 BVR sociale toeslagen

Als het rechtgevend kind op 31 december 2018 recht geeft op sociale toeslag 50ter op basis van gelijkstelling⁴ behoudt het kind dat recht tot op het einde van de periode van gelijkstelling die van kracht is op 31 december 2018, met inbegrip van de trimestrialisering⁵. Dus als de activiteit die de

³ "Cfr. MO 500 van 24 mei 1991 en dienstbrief 996/122 van 7 april 2016."

⁴ "Recht geven op sociale toeslag dient hier op dezelfde manier begrepen te worden als bij de invoering van de gelijkstelling op 1 januari 2007, nl. een effectieve betaling van sociale toeslag 50ter in december 2018 (cfr. CO 1362 van 16 februari 2007 - rubriek 1.2.1.2.-opmerking - a) algemene opmerking"

⁵ "Cfr. CO 1362 van 16 februari 2007."

gelijkstelling meebrengt aanvangt in het 4^e kwartaal van 2018, is er recht op hogere sociale toeslag tot 31 december 2020: gelijkstelling tot 30 september 2020 + trimestrialisering). Er moet niet worden nagegaan of deze activiteit zonder onderbreking voortduurt. De situatie op 31 december 2018 is bepalend.

Uiteraard voor alle hiervoor opgesomde categorieën is de hogere toeslag enkel en alleen verschuldigd als inkomsten van het gezin het inkomensplafond van 30.986,17 euro niet overschrijden. CGPA wordt daaraan aangepast.

(...)”

In casu heeft verwerende partij in toepassing van de regeling van de Algemene Kinderbijslagwet ook na het einde van de ziekte van verzoekster op 12 september 2018 verder de toeslag 50ter voor langdurig zieken toegekend ingevolge voldoende tewerkstellingen vanaf 18 september 2018.

Gelet op de eerste tewerkstelling d.d. 18 september 2018 kan de verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken op grond van de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag ook in de regeling van het Groeipakket verder worden toegekend tot en met het 8^e kwartaal volgend op het kwartaal van voormelde tewerkstelling, derhalve tot en met het derde kwartaal van 2020. De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat verwerende partij bij herzieningsbeslissing d.d. 25 augustus 2023 terecht de terugvordering van het verschil tussen de sociale toeslag voor langdurig zieken en de nieuwe sociale toeslag ingevoerd in het Groeipakket **voor de periode van 1 maart 2019 tot en met 30 september 2020** heeft geannuleerd en dat de vordering van verzoekster voor deze periode dan ook **zonder voorwerp is geworden**.

Verwerende partij heeft bij de herzieningsbeslissing d.d. 25 augustus 2023 evenwel terecht besloten dat er voor de daaropvolgende periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten onrechte verder een sociale toeslag voor langdurig zieken werd toegekend terwijl verzoekster niet langdurig ziek of arbeidsongeschikt was, waardoor zij voor deze periode een bedrag van in totaal € 772,45 ten onrechte heeft ontvangen.

5.2. Opportuniteit van de terugvordering van het onverschuldigde bedrag aan uitbetaald Groeipakket

5.2.1. Algemene principes

- **Artikel 1376 BW en artikel 103, §1, eerste lid, Groeipakketdecreet:**

Conform de bepalingen van artikel 1376 BW is diegene die per vergissing of met zijn weten iets ontvangen heeft dat hem niet verschuldigd was, verplicht het terug te geven aan diegene van wie hij het onverschuldigde heeft ontvangen.

In dezelfde zin bepaalt artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet:

“Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.”

- **Fout van de uitbetalingsactor: artikel 92, § 1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet:**

De bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet vormen een uitzondering op dit algemene principe van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in de mate dat wordt gesteld dat:

“Als de uitbetalingsactor vaststelt dat een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid aangetast is door een juridische of materiële fout, trekt hij die beslissing in en neemt hij op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de ingetrokken beslissing is ingegaan of had moeten ingaan, met behoud van de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk 2 van deze titel.

Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

De memorie van toelichting betreffende het Groeipakketdecreet bevat hierover de volgende toelichting:

“Dit artikel regelt de situatie waarin een beslissing van een uitbetalingsactor aangetast is door een juridische of materiële fout.

De uitbetalingsactor die een juridische of materiële fout vaststelt, trekt de oorspronkelijke beslissing in en neemt een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op datum van de oorspronkelijke beslissing. Van bovenstaand principe wordt afgeweken wanneer de fout te wijten is aan de uitbetalingsactor en het bedrag waarop de begunstigde recht heeft op grond van de nieuwe beslissing kleiner is dan wat aanvankelijk was toegekend. In dat geval heeft de nieuwe beslissing enkel uitwerking voor de toekomst. De ratio legis is duidelijk dat de begunstigde niet de gevolgen moet dragen van een fout van de uitbetalingsactor. Het moet echter gaan om een fout die de begunstigde redelijkerwijze niet kon opmerken.

Indien een begunstigde bijvoorbeeld een bedrag ontvangt waarvan hij redelijkerwijze moest beseffen dat hij daarop geen recht had, dan zal de nieuwe beslissing wel uitwerking hebben op datum van de oorspronkelijke beslissing en kan dus geen toepassing gemaakt worden van de uitzondering.”

- Rechtspraak en administratieve praktijk:

Voor het toepasselijke referentiekader inzake rechtspraak en administratieve praktijk verwijst de Geschillencommissie naar de eerdere beslissing nr. 2019/017 d.d. 22.11.2019 van de Geschillencommissie waarin verwezen werd naar de administratieve onderrichtingen in het kader van de Algemene Kinderbijslagwet die volgens het Agentschap Uitbetaling Groeipakket nog steeds instructief kunnen zijn.

Tot en met 31 december 2018 golden onder de toepassing van de federale Algemene Kinderbijslagwet gelijklopende bepalingen, terug te vinden in artikel 17 van het Handvest van de Sociaal Verzekerde (ingevoerd bij Wet van 11 april 1995 – verder HSV genoemd) die stellen dat: *“Wanneer vastgesteld wordt dat de beslissing aangetast is door een juridische of materiële vergissing, neemt de instelling van sociale zekerheid op eigen initiatief een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de datum waarop de verbeterde beslissing had moeten ingaan, onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake verjaring.*

Onverminderd de toepassing van artikel 18, heeft de nieuwe beslissing, indien de vergissing aan de instelling van sociale zekerheid te wijten is, uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, als het recht op de prestatie kleiner is dan het aanvankelijk toegekende recht.

Het vorige lid is niet van toepassing indien de sociaal verzekerde weet of moest weten, in de zin van het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen, dat hij geen recht heeft of meer heeft op het gehele bedrag van de prestatie."

In dit kader kan wat betreft de voormelde bepalingen van artikel 17 HSV worden verwezen naar de reeds bestaande rechtspraak waar zich een duidelijke tendens voordeed om te concluderen dat de sociaal verzekerde gelet op de complexiteit van de regelgeving niet kan geacht worden te weten of te moeten weten dat hij/zij al dan niet recht had op het onverschuldigde bedrag wanneer hij/zij te goeder trouw was en dat hij/zij erop mag vertrouwen dat de sociale zekerheidsinstelling de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Omgekeerd werd doorgaans geoordeeld dat er wél tot terugvordering kan worden overgegaan indien de sociaal verzekerde niet te goeder trouw was, waaromtrent de bewijslast bij de socialezekerheidsinstelling ligt (zie bvb. arrest van het Arbeidshof te Antwerpen van 15 maart 2013 A.R. 2012/AH/227; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Nijvel, afdeling Waver van 28 juli 2015 A.R. 14/3052/A; vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Sint-Niklaas van 16 januari 2015 A.R. 14/1092/A en arrest van het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik van 7 mei 2018 A.R. 2017/AL/122).

In de administratieve praktijk werd er door de kinderbijslagfondsen bij de toepassing van de bepalingen van artikel 17 HSV eveneens naar gestreefd om bij een fout van het kinderbijslagfonds enkel terug te vorderen indien het vermoeden van de goede trouw van de sociaal verzekerde kon worden weerlegd (zie de omzendbrief CO nr. 1402 van 26 februari 2015).

Betreffende de bepaling van de goede trouw kan worden verwezen naar de omzendbrief CO nr. 1360 van 20 juli 2006 (administratieve onderrichting FAMIFED), punt 2.2 waar wordt gesteld: *"De wet wilde een sociaal verzekerde die te goeder trouw was, selectief beschermen tegen foutieve handelingen van de administratie. Deze voorwaarde van goede trouw is enkel vervuld wanneer de sociaal verzekerde niet kon twijfelen aan de gegrondheid van de beslissing tot uitbetaling die ten onrechte werd genomen ten opzichte van hem. De wettekst die het feit van 'weten of moeten weten' voorziet, duidt aan dat men het standpunt moet innemen van een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', en niet dat van de concrete sociaal verzekerde die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit geen weerslag dat de concrete sociaal verzekerde het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden.*

De materie zal geval per geval moeten geëvalueerd worden.

Als algemene regel kan men stellen dat de bijslagtrekkende 'wist of moest weten' als hij:

- een/de onverschuldigde bijslag ontving wegens frauduleuze handelingen of valse of bewust onjuiste verklaringen afgelegd door hem;*
- voor de onverschuldigde betaling bijzondere of algemene informatie had (controleformulieren met precisies over een bepaalde situatie die de sociaal verzekerde kende) die de pertinentie weerlegt van de later ten onrechte genomen beslissing tot toekenning;*
- wegens de aard van de betaling zelf (o.a. dubbele betaling van een zelfde bedrag aan kinderbijslag voor eenzelfde periode; kennisgeving van de toekenning van een sociale toeslag terwijl de rechthebbende zich niet in een dergelijke situatie bevindt,...) onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het onverschuldigde karakter van de betaling."*

Deze administratieve praktijk werd in het kader van het Groeipakketdecreet voortgezet waarbij kan worden verwezen naar de Toelichtingsnota nr. 19 d.d. 18.05.2021 (aangepaste versie 26.10.2021) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

“3. Terugvordering onverschuldigde betalingen

3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

Onverschuldigde betaling type A⁶

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:

- *het onverschuldigd bedrag aan een juridische of materiële fout van een uitbetalingsactor te wijten is*

EN

- *bij de betaling de begunstigde te goeder trouw⁷ is.*

Onverschuldigde betaling type B⁸

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat:de

- *onverschuldigde betaling te wijten is aan verzuim of nalatigheid van de begunstigde*

⁶ *“In bepaalde gevallen is de onverschuldigde betaling niet te wijten aan een fout van de uitbetalingsactor of de begunstigde, maar te wijten aan een systeemfout in de CGPA of een ander IT-matig probleem. In dergelijke gevallen spreken we van een onverschuldigde betaling type A bis.”*

⁷ *“Zie punt 5.3.1.”*

⁸ *“Onverschuldigde betalingen type B die kleiner zijn dan 50 of 200 euro kunnen in de CGPA worden afgeschreven, los van de kwalificatiecode. Het is hierbij niet de bedoeling dat deze eerst naar een onverschuldigde betaling type A worden omgezet.”*

OF

- *de onverschuldigde betaling te wijten is aan een fout van de uitbetalingsactor, maar waarbij de begunstigde niet te goeder trouw heeft gehandeld. Hierbij is het aan de uitbetalingsactoren om het vermoeden van de goede trouw van de begunstigde te weerleggen⁹.*

Onverschuldigde betaling type C

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag te wijten is aan een verrekening:

- *tussen uitbetalingsactoren,*
- *tussen verschillende entiteiten¹⁰,*
- *met het buitenland.*

In het geval de ene uitbetalingsactor foutieve informatie of de gevraagde informatie niet of laattijdig heeft doorgegeven aan de andere uitbetalingsactor, heeft de ene uitbetalingsactor een fout begaan. Hierdoor ontstaat er bij de andere uitbetalingsactor een schuld die ten laste is van de ene uitbetalingsactor, die de foutieve informatie heeft doorgegeven. Bijgevolg dient de ontstane schuld tussen de uitbetalingsactoren te worden verrekend en als een onverschuldigde betaling type C worden ingeboekt. Het eventuele saldo van het debet moet dan vervolgens als een onverschuldigde betaling type A of B worden ingeboekt, afhankelijk of de fout te wijten was aan de burger of louter aan de uitbetalingsactor.

Onverschuldigde betaling type D

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag het gevolg is van fraude .

Onverschuldigde betaling type E

Een onverschuldigde betaling kan in deze categorie worden ingedeeld op voorwaarde dat het onverschuldigd bedrag voldoet aan alle voorwaarden om door Vlabel te worden teruggevorderd. Wanneer het dossier aan Vlabel wordt doorgestuurd, zet de uitbetalingsactor zelf de onverschuldigde betaling om naar het type E.”

Met betrekking tot de ‘goede trouw’ van de begunstigde als bedoeld bij de voormelde onverschuldigde betalingen types A en B, wordt verwezen naar punt 5.3.1 van dezelfde toelichtingsnota waarbij wordt gesteld dat:

⁹ “Zie punt 5.3.1.”

¹⁰ “Een verrekening tussen entiteiten komt o.a. voor bij een onverschuldigde betaling die te wijten is aan een verhuis van het kind van Vlaanderen naar een andere deelentiteit in België.”

“5.3.1. Te goeder trouw¹¹

Een ontvanger wordt geacht te goeder trouw te zijn als hij niet wist of redelijkerwijze niet kon weten dat hij ten onrechte toelagen in het kader van het gezinsbeleid heeft ontvangen.

Gelet op de complexiteit van de regelgeving kan de ontvanger niet worden geacht te weten of te moeten weten dat hij al dan niet recht had op de onverschuldigde betaalde toelage wanneer de ontvanger ter goeder trouw was en dat hij erop mag vertrouwen dat de uitbetalingsactor de juiste beslissing neemt en correct uitbetaalt.

Het is aan de uitbetalingsactor om het vermoeden van de goede trouw van de ontvanger te weerleggen. Om de goede trouw te beoordelen moet de uitbetalingsactor het standpunt innemen van een ontvanger die handelt met ‘normale voorzichtigheid en toewijding’ en niet dat van de concrete ontvanger die de onverschuldigde betaling ontving. Zo heeft het feit dat de concrete ontvanger het slachtoffer was van omstandigheden (ziekte, zwakzinnigheid, gebrekkige kennis van de taal,...) die op het moment van de betaling zijn begrip konden schaden, geen weerslag.

De goede trouw van de ontvanger zal geval per geval moeten worden beoordeeld. Als algemene regel kan men stellen dat het vermoeden van de goede trouw weerlegd is als de ontvanger:

- onverschuldigde toelagen ontving wegens frauduleuze handelingen of door de ontvanger afgelegde valse of bewust onjuiste verklaringen;*
- bijzondere of algemene informatie (bv.: informatiebrieven, regularisatiebrieven) had ontvangen waaruit blijkt dat de beslissing tot toekenning van de toelage door de uitbetalingsactor ten onrechte is genomen;*
- wegens de aard van de betaling (bv. dubbele betaling van eenzelfde toeslag voor dezelfde periode) zelf onmogelijk niet op de hoogte kon zijn van het feit dat de betaling onverschuldigd is.”*

5.2.2. Toepassing van de voormelde principes inzake terugvordering bij fout van de administratie in casu

Er dient te worden benadrukt dat voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet enkel van toepassing zijn indien er effectief een juridische of materiële fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering. Vervolgens moet worden nagegaan of de betrokkene zich normaal geen rekenschap kan geven van die fout, om te bepalen of het onverschuldigde bedrag al dan niet kan worden teruggevorderd.

a) Mogelijke fout van verwerende partij

In haar verzoek d.d. 20 juli 2023 stelt verzoekster dienaangaande wat volgt:

“Vorig jaar september 2022 nam ik terug contact op om aan te geven dat zou beginnen werken vanaf okt. 2022.

Daarna ontving ik een schrijven dat alles ok was. Het groeipakket stopte.

¹¹ “Geschillencommissie, 22 november 2019, GC/19/0058.”

Nu ontvang ik opnieuw een groeipakket terwijl werkt! Ik heb dit gecommuniceerd via mail en telefoon, met als tegenreactie 'we betalen verder'!

Terwijl ik een brief krijg voor terugvordering???!!

De informatie die ik doorgaf was telkens correct, ik kon dus niet op de hoogte zijn van foutieve informatie in hun systeem. En dat beamen ze ook bij

Er is iets misgelopen in hun systeem waardoor ik teveel zou hebben ontvangen.”

In het standpunt van verwerende partij gericht aan de Geschillencommissie bij e-mail d.d. 31 augustus 2023, blijkt aangaande de gegevensverwerking wat volgt:

“In de automatische flux in GPA is er geen enkele melding van arbeidsongeschiktheid (zie 2de printscreen in het doc “dossiergegevens” in bijlage toegevoegd).

Wanneer we gaan kijken op het niveau van de persoon zelf, merken we wel attesten op van de arbeidsongeschiktheid (zie 3de printscreen in het doc “dossiergegevens” in bijlage toegevoegd).

In dit kader geven we u mee dat in GPA in eerste instantie geen fluxen Arbeidsongeschiktheid werden opgeladen. In release 139 (productiedatum 23/09/2021) werd de visualisatie van de flux voorgesteld. In de periode daarna zijn alle fluxen Arbeidsongeschiktheid vanaf 01/2019 opgeladen. Hiervoor werden op dat ogenblik geen taken gegenereerd.

Er werd in dit dossier dan ook initieel -ingevolge de migratie- verder 50ter toegekend.

Tot het ogenblik waarop bij de afwerking van de Fintaak (in 7/2023- mbt definitief inkomen 2021) werd opgemerkt dat mevrouw niet langer ziek is sedert 8/2/2019 en zij toch nog verder de sociale toeslag 50ter genoot.”

Verder wijst verwerende partij hierbij naar de administratieve richtlijnen van de Toelichtingsnota nr. 8 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket d.d. 3 december 2019 en naar het feit dat verzoekster zelf nooit heeft meegedeeld dat zij niet meer langdurig ziek was:

“Voor de dossiers die zich op 31/12/2018 in een situatie van gelijkstelling bevonden, mag nav de migratie naar GPA het recht op sociale toeslag behouden blijven tot het einde van de lopende gelijkstellingsperiode (cfr art 17 BVR Sociale toeslag). Het was hiervoor niet nodig om de activiteit te controleren in GPA (cfr Toelichtingsnota 8 dd 18/04/19).

(...)

Aangezien mevrouw ons op geen enkel ogenblik zelf verwittigd heeft van het feit dat zij niet langer ziek was, betreft dit een B-debet (cfr Inhoudelijke werkgroep dd 25/11/21) waarvoor de verjaringstermijn van 3 jaar van toepassing is (cfr art 97 GPD). Het debet zal worden aangezuiverd door inhoudingen aan 10% (cfr art 103 GPD + 1410 §4 gerechtelijk wetboek).”

De Geschillencommissie stelt vast dat er gedurende de toekenningsperiode van gelijkstelling op grond van de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag conform de administratieve richtlijnen van voormelde Toelichtingsnota nr. 8 (cf. 5.1) inderdaad geen controle van de ziekte diende te

gebeuren, maar dit echter wel het geval is voor alle overige situaties waarbij er een verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken kan worden toegekend, hetzij op grond van de raadpleegbare fluxen, hetzij op grond van een bevraging van de betrokkene.

In casu blijkt dat de periode van gelijkstelling in toepassing van de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag eindigde op 30 september 2020. Bovendien kunnen de bepalingen van artikel 17 BVR Sociale toeslag met ingang van 1 januari 2021 de facto niet meer van toepassing zijn gezien de bepalingen van artikel 56, § 2 Algemene Kinderbijslagwet en van het uitvoeringsbesluit - Koninklijk besluit van 11 januari 2007 - geen uitwerking meer hebben na 31 december 2018.

Bijgevolg dient te worden besloten dat er in casu met ingang van 1 oktober 2020, ten laatste met ingang van 1 januari 2020, de verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken nog slechts kan worden toegekend na een controle van de beschikbare fluxen of aan de hand van bevraging van verzoekster.

Gezien dergelijk onderzoek slechts is gebeurd in de loop van juli 2023 ingevolge de verwerking van de ontvangen inkomensgegevens, kan niet worden gesteld dat er geen fout van verwerende partij ten grondslag ligt aan de ten onrechte toegekende bedragen voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023.

b) Vraag of de begunstigde er zich rekenschap van had kunnen geven dat het Groeipakket ten onrechte werd ontvangen

Uit de door verwerende partij aan de Geschillencommissie bezorgde stukken van het dossier blijkt dat verzoekster reeds door het toenmalige (waarvan verwerende partij de rechtsopvolger is) bij beslissing d.d. 15 mei 2018 betreffende de toekenning van de sociale toeslag, een infoblad ontving met de nodige uitleg rond de toekenning van de sociale toeslag voor langdurig zieken, met daarbij de uitdrukkelijke vermelding van de maximale duur van de gelijkstellingsperiode na een heractivering:

“Als je langer dan zes maanden werkloos of ziek geweest bent en opnieuw begint te werken (als werknemer of zelfstandige), kan je de toeslag nog maximaal 2 jaar behouden. Als vroegere zelfstandige met een faillissementsuitkering, kan je de toeslag nog maximaal 1 jaar behouden.”

Uit geen enkel element blijkt dat verzoekster nadien enige informatie zou hebben verkregen op basis waarvan zij had kunnen aannemen dat zij zonder langdurige ziekte of arbeidsongeschiktheid na de periode van gelijkstelling van 2 jaar vanaf haar tewerkstelling op 18 september 2018 toch verder recht op hetzelfde bedrag aan sociale toeslag zou behouden.

Bovendien blijkt dat verzoekster na haar tewerkstellingen vanaf 18 september 2018 verwerende partij nooit in kennis heeft gesteld van het einde van de langdurige ziekte hoewel zij derhalve wel werd geïnformeerd over de mogelijke gevolgen daarvan.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat vanuit het standpunt van *een sociaal verzekerde die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding'* verzoekster er zich rekenschap had van kunnen geven dat voor de resterende kwestieuze periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten onrechte verder de verhoogde sociale toeslag voor langdurig zieken werd toegekend.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast wat betreft de ten onrechte ontvangen sociale

toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten bedrage van € 772,45.

5.3. Afzien van terugvordering

De bepalingen van artikel 103, §§ 2 en 5 Groeipakketdecreet stellen dat:

“§2. De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.

(...) ”

Artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2019 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 07/09/2018) – hierna BVR Rechten en plichten genoemd - bepaalt:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangsbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de

terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het Ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigten in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen – hierna MB Rechten en Plichten genoemd – worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. ·

Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

De meest recente administratieve onderrichtingen zijn terug te vinden in Toelichtingsnota 19 van 18 mei 2021 – aangepaste versie d.d. 26.10.2021 betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (cf. supra 5.2).

Recent, namelijk bij ministerieel besluit d.d. 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw werd een nieuwe invulling gegeven aan het begrip ‘goede trouw’. Daartoe werd een artikel 3/1 toegevoegd in het MB waarin het volgende bepaald is:

“§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister.”

Verder kan daarbij verwezen worden naar volgende administratieve onderrichtingen in Mededeling A/40 van 8 december 2022 betreffende behartenswaardigheid van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

“1. Context

Het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in artikel 103 §2 dat de uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van gezinsbeleid.

Het BVR Rechten en Plichten van 13 juli 2018 bepaalt in artikel 13 dat de schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd bedrag is meegedeeld een verzoek kan indienen bij de bevoegde uitbetalingsactor. Dit verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar te goeder trouw is en zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

De Vlaamse regering keurde op 11 februari 2022 de wijziging van artikel 13 BVR Rechten en Plichten goed die betrekking heeft op de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Met deze wijziging wordt het begrip “goeder trouw” voortaan gedefinieerd als volgt: zich in een behartenswaardige positie bevinden. De wijziging van de definitie van het begrip heeft tot doelstelling om afstand van terugvordering te kunnen verlenen in schrijnende situaties die voorheen niet voorzien waren in de definitie goede trouw “wist of kon redelijkerwijze weten” en zo tot maatschappelijk ongewenste situaties leidde. De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld. Dit resulteerde in het MB van 4 november 2022 (cfr. infra 5. Regelgeving).

2. Voorwaarden en criteria

2.1. Algemeen

(...)

In alle andere situaties ligt het initiatief bij de begunstigde(n). Als een begunstigde wenst dat de uitbetalingsactor afziet van een terugvordering, dan moet(en) de begunstigde(n) hiervoor een verzoek richten aan de uitbetalingsactor. Uiteraard geldt ook hier de informatieverplichting van de uitbetalingsactor t.o.v. de begunstigde(n) en moet(en) de begunstigde(n) geïnformeerd worden over de mogelijkheid van een verzoek tot afstand van de terugvordering.

Het verzoek tot afstand van terugvordering dient te gebeuren door de ontvanger(s) van de toelagen.

(...)

2.2. Voorwaarden

Het verzoek tot afstand van terugvordering vanwege de begunstigde(n) kan enkel positief worden beantwoord indien het verzoek voldoet aan twee cumulatieve voorwaarden. In dat geval kan de schuldvordering geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

1. **de goede trouw:** de begunstigde(n) moet(en) zich in een behartenswaardige positie bevinden. (De oorspronkelijke definitie van 'de goede trouw' is het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen heeft ontvangen, wat uitgehold wordt door de mededelingsplicht.)

2. **de financiële voorwaarde:** het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.

3.

De financiële situatie van begunstigde(n) kan door een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht onderzocht worden:

- Bestaansmiddelen bedragen maximum 1.795,57 euro: een afzien van terugvordering is mogelijk.
- Bestaansmiddelen zijn lager of gelijk aan 1.197,04 euro: er kan voor 100% worden afgezien van terugvordering.
-

Let op: de financiële voorwaarde, via een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht, wordt slechts onderzocht indien voldaan is aan de eerste voorwaarde van de behartenswaardigheid. Ingeval de uitbetalingsactor evenwel reeds beschikt over bewijsstukken en informatie waaruit vrijwel onmiddellijk kan geconcludeerd worden dat de aanvrager(s) niet voldoe(t)(n) aan de financiële voorwaarde, kan de uitbetalingsactor reeds een beslissing nemen m.b.t. behartenswaardigheid op basis van het financiële criterium en dient de eerste voorwaarde van de goede trouw niet meer onderzocht worden. De uitbetalingsactor brengt het dossier in elk geval wel nog voor op het behartenswaardigheidsplatform wanneer de schuld meer dan 1.000 euro bedraagt. Bedraagt de aanvraag een schuld 1.000 euro of minder, dan kan de uitbetalingsactor onmiddellijk een beslissing nemen op beide punten.

Elke beoordeling blijft een individuele beoordeling op basis van de aangeleverde bewijsstukken en informatie. De informatie wordt in de mate van het mogelijke gecheckt door de gezinsinspecteur.

De uitbetalingsactor stelt – in het kader van goed dossierbeheer – de behartenswaardigheid vast. De uitbetalingsactor oordeelt hierover op basis van alle aangebrachte en aanwezige elementen in het dossier.

Wat betreft de beoordeling van de voorwaarde van de goede trouw ingeval er twee ontvangers zijn, moeten zij beiden voldoen aan de voorwaarde van de goede trouw op basis van hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen en/of ze doen beiden een aanvraag, dan dienen ze allebei te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen en slechts één van hen doet een aanvraag, dan dient de ontvanger/aanvrager te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.

Wat betreft de beoordeling van de financiële voorwaarde ingeval er twee ontvangers zijn, dan moeten ze beiden voldoen aan deze voorwaarde o.b.v. hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen wordt er rekening gehouden met hun gezamenlijke bestaansmiddelen.
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen wordt er rekening gehouden met de bestaansmiddelen van hun feitelijk gezin en die van de eventuele echtgenoot of wettelijke samenwonende (ongeacht of zij samenwonen – cfr. artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden).

- *De beoordeling gebeurt elk voor hun aandeel (1/2 van de schuldvordering). Zoals hierboven reeds gesteld, dient wel voorbehoud gemaakt te worden t.o.v. de andere ontvanger dat de gehele som kan ingevorderd worden lastens deze.”*

(...)

3. Behartenswaardigheidsplatform

Er wordt een Behartenswaardigheidsplatform opgericht waar alle uitbetalingsactoren samen met een jurist van het team Sectorbeheer van het VUTG een richtinggevend advies zal uitbrengen. De afstanden van schuldvorderingen die meer dan 1.000 euro bedragen worden onderworpen aan een vierogenprincipe (naar analogie van de aanpak van het fraudeplatform).

Het Behartenswaardigheidsplatform ziet toe op de eenvormige besluitvorming in de dossiers die aan haar worden voorgelegd. De adviezen en de einkwalificatie zullen steeds strikt en restrictief geïnterpreteerd worden.

Het platform vergadert tweewekelijks. Zo kan binnen een korte tijdsspanne – na het eventuele onderzoek van de financiële voorwaarde – een antwoord gegeven worden aan de begunstigde(n).”

Verzoekster kan bij verwerende partij een verzoek indienen om af te zien van de terugvordering als zij meent aan de bovenvermelde voorwaarden te voldoen.

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek om af te zien van de terugvordering dient te gebeuren door de uitbetalingsactor. Verwerende partij heeft naar aanleiding van voorliggend verzoek d.d. 20 juli 2023 een dergelijk onderzoek opgestart en deelt bij e-mail d.d. 12 oktober 2023 mee dat verzoekster het benodigde formulier TV11, aan verzoekster verstuurd op 25 augustus 2023 en herinnerd op 6 oktober 2023, niet ingevuld terug heeft bezorgd.

Gezien verwerende partij dienaangaande nog geen beslissing heeft kunnen nemen die voor beroep vatbaar zou kunnen zijn, dient verzoekster de door verwerende partij gevraagde inlichtingen te bezorgen voor zover zij meent aan de bovenvermelde voorwaarden te voldoen.

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, stelt de Geschillencommissie vast dat de vordering van verzoekster ontvankelijk is en ingevolge de herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 25 augustus 2023 **zonder voorwerp** is geworden in de mate dat de vordering is gericht tegen de terugvordering van de ten onrechte ontvangen sociale toeslag voor de **periode van 1 maart 2019 tot en met 30 september 2020** en voor het overige **ongegegrond** is gezien verzoekster voor de daaropvolgende periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten onrechte nog de sociale toeslag voor langdurig zieken heeft ontvangen.

De Geschillencommissie bevestigt dan ook de herzieningsbeslissing van verwerende partij d.d. 25 augustus 2023 tot terugvordering van de te veel ontvangen sociale toeslag voor de periode van 1 oktober 2020 tot en met 30 juni 2023 ten bedrage van in totaal € 772,45.

Aldus uitgesproken te Brussel op **20 oktober 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

Mevrouw Linda Aerts (Opgroeien regie) en de heer Peter Keustermans (MyFamily), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens